

4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu menettelysääntöjen kiertämiseen, koska komission olisi unionin tuomioistuimen 20.9.2017 antaman tuomion Tilly-Sabco v. komissio (C-183/16 P, EU:C:2017:704) noudattamiseksi pitänyt itse toteuttaa kumotun asetuksen korvaava toimi eikä pyytää neuvostoa toteuttamaan toimea ”sen sijasta”.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu perustelujen riittämättömyyteen tai virheellisyyteen sekä muodon osalta, koska riidanalaisessa asetuksessa ei selitetä sitä, miksi neuvostoa oli pyydetty antamaan kyseinen asetus, eikä sitä, miksi ja millä tavoin SEUT 43 artiklan 3 kohta oli ainoa mahdollinen oikeusperusta, jonka nojalla asetus voitiin antaa, että tuen määrän vahvistamista koskevan asiakysmyksen osalta, koska neuvosto ei ole tehnyt minkäänlaista taloudellista analyysiä, kuten komissiokaan ei ollut tehnyt sitä ennen.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen asetuksen epäjohtamukaisuuteen, koska neuvosto on antanut täsmälleen samansisältöisen asetuksen harkitsematta ja analysoimatta asiaa ja nojautuen väärään ja pätemättömään oikeusperustaan ja siten jättänyt huomiotta unionin tuomioistuimen edellä mainitun tuomion.

Kantajan mukaan uuden asetuksen (EU) 2018/1277 kumoamisesta seuraa oikeus vaatia ensisijaisesti neuvostolta korvausta asetuksen antamisesta kantajalle aiheutuneesta vahingosta. Toissijaisesti kantaja kohdistaa vahingonkorvauskanteen komissioon, jonka menettelystä uuden asetuksen, joka on kumottava, antaminen on saanut alkunsa. Viimesijaisesti kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan neuvoston ja komission olevan yhteisesti jaetussa vastuussa, koska kumpikin toimielin on tehnyt toisistaan erillisiä virheitä.

Kanne 4.12.2018 – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces v. komissio

(Asia T-714/18)

(2019/C 54/38)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces (Vila Velha de Ródão, Portugal) (edustajat: asianajajat G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte ja M. Barros Silva)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 26.9.2018 tehdyn komission päätöksen ARES (2018) 4940694, jolla päätettiin lopettaa kumppanuutta koskeva puitesopimus nro COM/LIS/ED/2018-2020_1, ja määräämään, että komission on palautettava ennalleen kantajan aikaisempi tilanne
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen, koska komissio lopetti kumosi yksipuolisesti julkisen sopimuksen esittämättä tälle mitään perustetta tai perustelua.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu vilpittömän mielen periaatteen loukkaamiseen, koska lisätessään mainittuun puitesopimukseen kumoamista koskevan yleisen sopimusehdon, jonka mukaan komissio voi lopettaa mainitun sopimuksen mielivaltaisesti ilman mitään perustetta tai perustelua, komissio syyllistyi harkintavallan väärinkäyttöön ja jätti huomiotta kaikkiin sekä julkisiin että yksityisiin sopimuksiin liittyvien intressien tasapainon.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu yksityishenkilöiden oikeutettujen etujen ja oikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen, joka sitoo viranomaista julkisten hankintojen alalla, loukkaamiseen, koska komissio kumosi mainitun sopimuksen yksipuolisesti, täysin mielivaltaisesti ja ilman mitään perusteita, mikä on kiellettyä *pacta sunt servanda*-periaatteen nojalla.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu hyvään hallintoon liittyvän velvoitteen rikkomiseen, koska komissio lopetti mainitun sopimuksen pelkän lehtiartikkelin perusteella, arvioimatta kyseessä olevaa konkreettista tapausta riittävän perusteellisesti, mikä tarkoittaa komission huonoa hallintoa.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska komissio kumosi mainitun sopimuksen ilman mitään perustetta tai perusteluja seurauksena siitä, että kantajan palveluksessa toimiva henkilö oli tuomittu väärennyksistä ja petoksista, joilla ei ollut mitään tekemistä kantajan toiminnan eikä myöskään komission valtuuksien ja toimivallan kanssa.

Kanne 5.12.2018 – B.D. v. EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON)

(Asia T-717/18)

(2019/C 54/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Ranska) (edustaja: asianajaja E. Junca)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulgaria)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki PHILIBON – EU-tavaramerkki nro 9 690 041

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 10.10.2018 asiassa R 375/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen,
- kumoaa mitättömyysosaston 21.12.2017 tekemän päätöksen, ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta on soveltanut asetuksen (EU) 2017/1001 säännöksiä, joka ei ollut voimassa silloin, kun mitättömyysvaatimus esitettiin EUIPO:lle. Lautakunta ei ole noudattanut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan ehtoja luettuna yhdessä 53 artiklan kanssa.
 - Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan c alakohdalla on rikottu.
-